

Augusztus 14. Szent Maximilian Maria Kolbe

„A szeretet vértanúja”

Augusztus 14.

Zdunska Wola, 1894. január 8. +Auschwitz, 1941. augusztus 14.

Maximilian Kolbe a lengyelországi –ami akkor orosz megszállás alatt állt- Zdunska Wolában született 1894. január 8-án. A keresztségben a Rajmund nevet kapta. Szülei szegény takácsok voltak, kiknek hamarosan föl kellett adniuk önálló mesterségüket. Előbb Łódźba, majd 1897-ben még távolabb, Pabianicébe költöztek, ahol az apa gyári munkás lett, az anya pedig kis üzletet vezetett, s mellette bábaasszonyként tevékenykedett.

A család szűkös anyagi helyzete miatt csak a legidősebb fiú járhatott iskolába, ezért Rajmund megkísérelte, hogy otthon mindent megtanuljon, amit testvére, Ferenc hazahozott az iskolából. Egyszer édesanyja gyógyszerért küldte, s a patikus ámulva tapasztalta, milyen biztonsággal igazodik el a latin szavak között. Hosszasan elbeszélgetett vele, és fölismerte tehetségét. Felajánlotta, hogy latinórát ad neki hetente. A fiú majd kiugrott a bőréből örömeiben. Csakhamar túlszárnyalta testvérét a tudásban.

1907-ben ferences atyák tartottak hosszabb missziót Pabianice plébániatemplomában. Hatásukra a két idősebb fiú, Ferenc és Rajmund elhatározta, hogy belépnek a ferencesek közé, amit meg is tettek. Nemsokára a harmadik testvér, József is követte őket.

Rajmund a küsszemináriumot (középiskolát) a lemergi ferenceseknél végezte - a város akkor osztrák kormányzás alatt állt -, s ugyancsak ott kezdte meg 1910. szeptember 4-én a novíciátust is. A rendben a Maximilián nevet kapta. 1912 őszétől filozófiát tanult Krakkóban. Elöljárói hamar fölfigyeltek tehetségére és szorgalmára, ezért további tanulmányok céljából Rómába küldték, ahol 1912-15-ig a Gregoriána Egyetemen filozófiát, 1915-19-ig a Nemzetközi Ferences Kollégiumban, a Seraphicumban teológiát tanult. Mindkét szakon doktorátust szerzett.

1914. november 1-jén letette ünnepélyes szerzetesi fogadalmát, s a Maximilián mellé a Mária nevet választotta. Négy évvel később, 1918. április 28-án szentelte pappá Basilius Pompili bíboros Rómában. 1919 júliusában visszatért hazájába.

A fiatal Maximilián pátert a rend Krakkóba küldte, hogy a ferences szemináriumban filozófiát és egyháztörténelmet tanítson. Hamarosan azonban félbe kellett szakítania a munkát másfél évre, mert tüdőbajt kapott. Gyógyulása után elhatározta, hogy vallásos folyóiratot indít Rycerz Niepokalanej, A Szeplőtelen Szűz Lovagja címmel. Néhány hónap múlva kis vállalatát áthelyezte a grodnói kolostorba, ahol nemsokára saját nyomdát indított. A kolostor épülete azonban nem felelt meg a nyomda és a kiadó céljainak, ezért Maximilián páter 1927 őszén új kolostor építésébe fogott Varsótól 40 km-re, a Drucki-Lubecki János hercegtől ajándékba kapott telken. Az épületek deszkából és csupasz téglafalakból álltak, s igazi ferences szellemet - egyszerűséget, szegénységet és egészen különleges Mária-tiszteletet - sugároztak. Az első guardián, Maximilián vezetésével húszan kezdték meg a kolostori életet: 2 páter és 18 fráter. Két évvel később már 108 testvér élt és dolgozott a két páter mellett.

1930-ban négy testvérrel Távol-Keletre indult, és újságot adott ki, valamint ferences kolostort alapított Japánban, ahol azonban megbetegedett, így visszatért Európába. Minden technikai találmányt nyomon követett. Maga is tervezett egy igen gyors repülőmotort. A háború kitörése előtt azt a tervet forgatta fejében, hogy repülőteret épít és szerez négy repülőgépet. A rádiót is fölhasználta munkájához.

Újságában ostorozta a náci ideológiát, így a háború kitörése után hamarosan letartóztatták negyven társával együtt, december 8-án azonban szabadon bocsátották. 1941. február 17-én másodszor is letartóztatta a Gestapo. Május 20-ig a hírhedt varsói Pawiak börtönben volt, majd Auschwitzba szállították.

Július végén a 14-es blokkból, ahol Páter Maximilián is élt, egy fogolynak sikerült megszöknie. Megtorlásul a tábor parancsnoka, Karl Fritsch a blokkból tíz foglyot éhhalálra ítélt. Amikor fölolvasták a tíz nevet, egyikük, Franciszek Gajowniczek felzokogott: ha meghal, felesége és két gyermeke teljesen egyedül marad. Amikor ezt Maximilián páter meghallotta, jelentkezett a táborparancsnoknál azzal a kéréssel, hogy magára vállalhassa a családapa helyett a halált. A parancsnok teljesítette kérését.

A tíz halálraítéltet a 13-as blokk sötétzárkájába vezették. A zárkából mindvégig imádság és ének hallatszott, amelyet Maximilián vezetett. Bensőséges imádsággal búcsúztatott minden

halottat, akiket naponta a zárkából elszállítottak. Nagyboldogasszony vigíliájának estéjén a tábori hóhér ölte meg egy fenol-injekcióval. Testét, miként a többiekét, elégették.

Páter Maximilián hősiességét és rendkívüliségét nem szabad csak a halálában, abban az egy tettben látnunk, amellyel szeretetből életét adta felebarátjáért. E tett egyenes következménye volt életének, mely teljes egészében az Isten és az emberek szolgálatában állt.

Maximilian Kolbe atyát 1971. október 18-án VI. Pál pápa boldoggá, II. János Pál pápa 1982. október 17-én szentté avatta. Utóbbi a „szeretet vértanújának” nevezte. Gajowniczek Franciszek, aki helyett meghalt Kolbe atya túlélte a háborút, részt vett a szentté avatási ünnepségen Rómában, 1995-ben halt meg természetes halállal.

A drogfüggők, a politikai foglyok, a bebörtönzöttek, a családok, az újságírók és az abortuszellenes mozgalom patrónusának ünnepe augusztus 14.

Vértanúságának helye ma az emlékezés zarándokközpontja.

Szülőhazájában Lengyelországban 1977-ig 40 templomot és kápolnát szenteltek a nevére. Ezen kívül Franciaországban, Ausztriában, Németországban, Belgiumban, Ausztráliában, Kanadában, USA-ban, Cejlonban, Japánban szintén a tiszteletére emeltek kápolnát vagy templomot. Hazánkban 5 helyen emlékeznek meg róla faliképek vagy oltárképek formájában.

Irodalom:

Jan Dobraczynski-Balássy Péter: Maximilian Kobe, ECCLESIA Könyvkiadó, 1979.

[Kolbe Szent Maximilian](#)

Augusztus 14. Szent Maximilian Maria Kolbe

Írta: Benedek Csaba

2019. augusztus 14. szerda, 08:15 - Módosítás: 2020. április 06. hétfő, 12:34

[Szent Maximilian Kolbe &ldozópap ´s v´rtanú](#)

[Szent Maximilian Maria Kolbe Auschwitz körny´k´nek v´döszentje:](#)

[Szent Maximilian Maria Kolbe atya, a „szere´t v´rtanúja”:](#)

[125 ´ve született Szent Maximilian Kolbe lengyel v´rtanúpap:](#)

[Ferences eml´knap: Szent Maximilian Kolbe v´rtanú – augusztus 14.:](#)

[Maximilian Kolbe atya – szentk´nt a m´di´ban ´s Auschwitzban:](#)

[M´reginj´i´val v´gezt´k ki a n´cik a böltöl´shez szokott szerzet´](#)

Köszönet a lengyel fordításért és adatokért Karolina Radłowskának! Az általa használt irodalom:

[Franciszek Gajowniczek zawdzięczał życie św. Maksymilianowi Kolbe](#)

[Wikipedia: Franciszek Gajowniczek](#)